

CALEA MĂNTĂVIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Teologie și teologhisire – reflecții și paradigme (I)

Încercând a medita, a reflecta, a contempla, a cristaliza și a exprima relația profundă, înaltă și luminoasă dintre Teologie și teologhisire, ne vom folosi cugetând la această temă, în cele ce urmează, de gânduri, asemănări, comparații și paradigme. Relația dintre Teologie și teologhisire s-ar putea asemăna cu aceea dintre matematică și ecuații, fizică și formule, filologie și analiza cuvintelor, muzică și note muzicale, medicină și anatomie, geografie și topografie, astronomie și constelații. Ca știință despre Dumnezeu, Teologia este „summa” Revelației dumnezeiești, naturale și supranaturale, cunoașterea Revelației, știința Revelației sau studiul acesteia, iar teologhisirea este lucrarea, actul, rodul și rezultatul dintre studiul teologic intens, ajutat de harul lui Dumnezeu și experiența personală a teologului, după arhicunoscutele cuvinte filocalice ale lui Evagrie Ponticul: „Dacă vrei să fii teolog, roagă-te cu adevărat și dacă te vei ruga cu adevărat, atunci vei fi teolog.” Teologia cuprinde întregul câmp al Revelației, întregul cer înstelat al acesteia și nesfârșitul ei orizont luminos. Teologia este precum soarele supraluminos și neapropiat de pe cer, iar teologhisirea este asemenea flăcărilor de foc care izbucnesc neconținut din soare și ni se transmit nouă ca raze, lumină și căldură. Teologia este cadru bisericesc, spațiul revelațional și mediul haric al teologhisirii; dar teologhisirea face ca Teologia să fie mereu vie și actuală. Teologia este orizontul luminos, iar teologhisirea sunt zorii răsăritului. Teologia este izvorul teologhisirii, iar teologhisirea îmbogățește neîncetat Teologia. Teologia este suma teologhisirii teologilor. Teologia este comună și accesibilă tuturor, iar teologhisirea este personală, individuală, subiectivă. Dacă Revelația dumnezeiască este

substanța Teologiei, teologhisirea este ipostaza acesteia. Teologia este asemenea muntelui transfigurat care hotărâniceste și ridică orizontul, iar teologhisirea este câte un vârf profetic, apostolic sau patristic al acestui munte care se ridică spre cer, dorind să-l atingă! Teologia este marea cea întinsă și necuprinsă, iar teologhisirea sunt valurile ridicate ale mării întru adierea și suflarea Duhului, după cuvintele Scripturii: „Văzut-am în vedenia mea din timpul nopții cum cele patru vânturi ale cerului au sfredelit marea cea necuprinsă” (Cartea prorocului Daniel 7, 2). Teologhisirea este tocmai o astfel de „sfredelire” a mării celei necuprinse a Revelației dumnezeiești, de către cele patru vânturi ale cerului, după numărul celor patru sfinți profeți mari, Isaia, Ieremia, Iezechiel și Daniel și după același număr al celor patru Sfinți Evangheliști ai Noului Testament, Matei, Marcu, Luca și Ioan.

Teologia se întinde și se extinde de la Facerea la Apocalipsă, de la Facerea omului și prefacerea lui prin Hristos, în Duhul Sfânt, până la Judecata de Apoi, pe baza Sfintei Scripturi și a Sfintei Tradiții, aparținând corpului Bisericii; pe când teologhisirea este reflecția, cugetarea, meditația și scrișul câte unui Sfânt Părinte sau teolog bisericesc ortodox, prin limbile de foc ale Duhului Sfânt de la Rusalii, asupra câte unui adevăr de credință revelat sau formulat în dogme al Teologiei; asupra câte unei cărți biblice, capitol al Scripturii sau chiar numai asupra unui verset sau cuvânt inspirat al lui Dumnezeu din Sfânta și dumnezeiasca Carte.

Continuare în pagina 2

† DANIL, Episcop-loctiitor al Daciei Felix

PREDICA

Vindecarea slugii sutașului

Duminica a IV-a după Rusalii

„În vremea aceea, când a intrat Iisus în Capernaum, iată că s-a apropiat de Dânsul un sutaș, rugându-L și grăind: Doamne, servitorul meu zace în casă bolnav, cumplit chinându-se. Iisus i-a zis: voi veni și-l voi tămădui. Dar sutașul, răspunzând, a zis: Doamne, eu nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va tămădui servitorul meu; căci și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i zic acestuia: du-te, și se duce; și celui alt: vino, și vine; și servitorul meu zic: fă aceasta, și face. Auzind acestea, Iisus S-a minunat și a zis celor care veneau după Dânsul: adevărat vă spun vouă: nici în Israel n-am găsit atâta credință. Drept aceea vă spun că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și se vor odihni cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob, în împărăția cerurilor; iar fiii împărăției vor fi izgoniți în întunericul cel mai din afară, acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: du-te, și, după ce ai crezut, fie ție! Și s-a tămăduit servitorul lui în ceasul acela.” (Matei 8, 5-13)

Îubiți frați și surori în Hristos Domnul, lată-ne pășind, cu ajutor de Sus, în cea de-a patra duminică de după Rusalii. Pe Scara dumnezeiescului urcuș, spre Cele dintru Înălțime, se pogoară către noi cuvinte și har Ceresc, odată cu auzirea sfințelor învățături din preafrumoasele Evanghelii duminicale, care ne dezleagă de robia cugetului pământesc, povățuindu-ne ce să căutăm mai întâi.

Pedagogul nostru suprem, Hristos Domnul ne-a învățat că mai întâi trebuie căutată Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, iar apoi toate celelalte se vor adăuga nouă. Astfel, viața noastră capătă un alt sens, orbitează în jurul adevăratelor valori, devenind nu o existență spre moarte ci una spre viață, pentru că nu se limitează doar la îmbrăcăminte și alimentație, ci le vede pe acestea doar ca mijloace și nu ca scopuri.

Trecând mai departe, înțeleptă ordonare a scării duhovnicești, ne conduce spre aceste valori.

În primul rând recunoașterea puterii lui Iisus Hristos, ca fiu al lui Dumnezeu întrupat, de la Care și prin Care orice om dobândește tămăduire de boli sufletești

și trupești. Prin cuvintele sutașului: *Poruncește numai și se va tămădui sluga mea*, se descoperă modul în care se cuvine a ne raporta la Dumnezeiescul Mântuitor: crede drept în El că este Fiul lui Dumnezeu. Aceasta este baza de la care pleacă orice lucrare mântuitoare, căci *fără Mine nu veți putea face nimic*. Așadar, credință dreaptă, temeluită pe Tradiția Apostolică păstrată în și de Biserica Sa, cea Una.

Apoi, Evanghelia aceasta vine să întărească în noi credința în prezența Lui peste timpuri și locuri, indiferent de stare socială, rasă sau alte îngrădiri mai mult sau mai puțin impuse, în și între cei care se roagă, nu-i încredințează El pe Apostolii săi zicându-le: *Mă duc la Tatăl, dar nu vă voi lăsa orfani, voi trimite pe Duhul care vă va aduce aminte de toate cuvintele Mele?* Ori cuvântul: *că va fi cu ei până la sfârșitul veacurilor?* Ori acesta: *Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu acolo sunt și eu în mijlocul lor?*

Continuare în pagina 2

Pr. F. ALBU

Din sumar

- ▶ Examenul de Disertație la Facultatea de Teologie din Arad, Promoția 2016 pagina 3, Pr. F. A.
- ▶ Un nou doctor în teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad pcurv. arhim. Casian Rușeț pagina 3, Pr. F. A.
- ▶ Știri pagina 4

Teologie și teologhisire – reflecții și paradigme

Urmare din pagina 1

Teologia este știința despre Dumnezeu, iar teologhisirea este revărsarea acestei științe prin rostirea în cuvânt și scris, despre Dumnezeu. Teologia este definitivă; iar teologhisirea este reflexivă. Teologia este suma certitudinilor, iar teologhisirea este încercarea căutărilor. Teologia se exprimă prin teologhisire, iar aceasta izvorăște din Teologie. Teologhisirea este reflexul Teologiei, după cum și Teologia este reflexul Revelației. Perihoreza dintre Teologie și teologhisire mai mult se experimentează decât se cercetează. Teologia este bisericască, teologhisirea este personalizată, purtând amprenta persoanei teologului. Teologia este un întreg, iar teologhisirea este un fragment sau o secvență. Teologia este precum un patrimoniu sau o colecție, iar teologhisirea am putea-o asemăna cu un obiect de patrimoniu sau cu o piesă nestemată de colecție. Teologia este câmpul de Eden înflorit al Revelației, iar teologhisirea este o floare de Eden în grădina Teologiei. Teologia este proprietatea Bisericii lui Hristos, cadrul și mediul teologhisirii, iar teologhisirea este inspirația și libertatea teologului, ajutat și asistat de harul lui Dumnezeu. Teologhisirea este meditația și contemplația Revelației. Teologia este râul ce izvora, curgea și ieșea din Eden, iar teologhisirea este împărțirea acestuia în patru brațe (Facere 2, 10),

după cele patru brațe ale Crucii lui Hristos și puncte cardinale ale Revelației. Teologia este „râul vieții” care izvorăște din Revelație sau din „tronul lui Dumnezeu și al Mielului” (Apocalipsă 22, 1), iar teologhisirea este ulciurul cu apă adus de îngerul Domnului sfântului prooroc Ilie sub ienupărul de la Beer-Şeba (III Regi 19, 6). Teologia este Pomul Vieții, iar teologhisirea sunt roadele și frunzele pomului vieții, care slujesc la vindecarea neamurilor (Apocalipsă 22, 2). Teologia este fântâna evanghelică a lui Iacob, iar teologhisirea este paharul cu apă rece, dăruit și oferit, care nu-și va pierde răsplata (Matei 10, 42).

Teologie este dogma triadologică de la Niceea și dogma pneumatologică de la Constantinopol, iar teologhisirea sunt scrierile sfinților Atanasie cel Mare, Vasile cel Mare, Grigorie de Nyssa și mai ales „Cele cinci cuvântări teologice” ale sfântului Grigorie Teologul ca și „Cele trei cuvântări teologice” ale sfântului Simeon Noul Teolog, de

mai târziu; Teologie este dogma hristologică de la Efes și Calcedon, iar teologhisirea sunt scrierile sfântului Chiril al Alexandriei și „Tomoșul către Flavian” al sfântului Leon, papa Romei. Teologie este dogma de la Sinodul VI ecumenic, iar teologhisirea este opera sfântului Maxim Mărturisorul. Teologia este Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, iar teologhisirea, spre exemplu, este sinteza din „Dogmatica” sfântului Ioan Damaschin.

Teologie este învățătura patristică și bisericască ortodoxă despre energiile divine necreate, iar teologhisirea este întreaga operă a sfântului Grigorie Palama, scrisă în sprijinul, apărarea și explicarea acestui adevăr esențial despre Ființa lui Dumnezeu și harul Său care izvorăște din Ființă.

Dacă Teologia oferă spațiu de mișcare și lucrare teologhisirii, teologhisirea, la rândul ei, a contribuit și contribuie enorm la așezarea și fixarea pentru eternitate a pietrelor de hotar ale Teologiei, împotriva ereziilor, prin definițiile Sinoadelor ecumenice. De aceea Teologia este har, iar teologhisirea este harismă; Teologia este focul Duhului Sfânt, iar teologhisirea este flacăra limbilor de foc de la Rusalii. Teologia are Revelația ca obiect și pe Dumnezeu ca scop și țintă a cunoașterii, iar teologhisirea îl are pe teolog ca subiect.

Teologia este teandrică, teologhisirea este noetică.

Vindecarea slugii sutașului

Urmare din pagina 1

Astfel, ca dar al Rusaliilor, sutașul ne învață că rugăciunea către Domnul, făcută cu credință și smerenie aduce cu ea prezența Sa tămăduitoare, pe care o resimțim în fiecare moment de închinăciune de acasă, sau la Taina Sfântului Maslu, dar mai ales la Sfânta Liturghie. Aici, în Liturghia Bisericii se dezvăluie faptul că, miraculos, comunitatea se transformă într-o comuniune, unde oamenii nu sunt doar unii lângă alții, ci mai ales, unii pentru alții!

Prin urmare, așa înțelegem gestul minunat al sutașului care, păgân fiind, vine la Hristos Domnul să mijlocească pentru sluga sa grav bolnavă, încât, efectele sărbătorii Rusaliilor trec dincolo de orice granițe impuse de rațiunea umană și se răspândesc în întreaga lume, aducând la cunoștința de Dumnezeu și la conștiința apropierii de semen - oricare ar fi acesta - pe toți oamenii. De aceea, în fața Mântuitorului toate deosebirile de rang social și de rasă se coagulează, prin rugăciune, într-o frumoasă cunună. O rugăciune pentru binele celui alt, pe care Domnul o laudă și o dă ca exemplu.

Să urmărim și noi gestul, atitudinea și credința sutașului, venind la Biserica Sa, în fiecare duminică și sărbătoare, participând la Sfintele Taine săvârșite aici și pomenindu-i pe semenii noștri aflați în neputințe fizice sau spirituale, având încredințarea că ruga noastră fi-va ascultată și împlinită, după cum am crezut.

Nu există om mai înțelept decât cel milostiv

Oamenii buni în mod firesc nu țin răutate în inima lor, dar nici bunătatea lor nu o țin pentru ei înșiși. De aceea, nu țin nici lucrurile frumoase, nici nu sunt impresionați de frumusețile lumii, arătând prin aceasta credința lor fierbinte în Dumnezeu, precum și dragostea lor cea multă.

Nu există om mai înțelept decât cel milostiv, care dă cele pământești, lucruri stricăcioase, și cumpără cele nestricăcioase, cerești. Precum nu există mai mare neghiob în lume ca lacomul de bani, care mereu adună și mereu nu are și care în cele din urmă își cumpără iadul prin economiile sale adunate. Cei care se pierd prin lucruri materiale sunt pierduți cu totul, pentru că Îl pierd pe Hristos.

Cel stăpânit de lucruri materiale totdeauna este stăpânit de întristări și de neliniște, pentru că pe de o parte tremură să nu fie luate acestea, iar pe de o parte să nu i se ia sufletul. Și iarăși, zgârcitul care și-a anchilozat mâna din prea multă strânsoare și-a strâns și inima sa făcându-și-o de piatră. Ca să se vindece, va trebui să cerceteze pe oamenii cei nefericiți și să-l doară pentru ei, așa încât să fie nevoit să-și deschidă, încet-încet, mâna sa. Și atunci i se va înmuia și inima sa cea de piatră redevenind inimă de om, deschizându-i-se în felul acesta ușa Raiului.

(Cuviosul Paisie Aghioritul, *Epistole*, traducere din limba greacă de Ieroschimonaș Ștefan Nuțescu Schitul Lacu – Sfântul Munte Athos, Editura Evanghelistos, București, 2005, pp. 101-102)

Profesorul Doctor Nicolae Chițescu: dascăl emerit al Teologiei Dogmatice Românești

Emeritul teolog și dascăl al Teologiei Dogmatice românești a văzut lumina zilei în data de 30 martie 1904 în localitatea Moroeni, județul Dâmbovița. Despre părinții săi mărturisește chiar el spunând: „tatăl meu a fost notar, iar mama mea a fost, în împrejurări familiale deosebite, întruchiparea jertfei și a dragostei”. Clase primare le-a urmat în comuna natală iar ca dascăl i-a avut pe Ioan Ciorănescu și Haralambie Lică. Studiile secundare le-a urmat la liceul „Enăchiță Văcărescu” din Târgoviște (1916-1921) iar mai apoi la „Seminarul Central” din București (1921-1924). După ce timp de un an va activa ca învățător în comuna natală, în anul următor, 1925, va primi din partea patriarhului Miron Cristea o bursă și va urma apoi cursurile Facultății de Teologie protestantă din Paris unde își va susține și obține licența în anul 1930 cu titlul „Le papyrus d Amenemope et le

livre des Proverbes”. Dar la Paris nu a frecventat doar cursurile de Teologie ci și pe cele de Litere, Filozofie și Drept, întorcându-se în țară cu diploma de elev al școlii „Des Hautes Etudes” și cu titlul de „Bachelier en Theologie”. Ucenic al profesorului Ioan Mihălcescu își va susține mai întâi lucrarea de licență sub îndrumarea acestuia cu titlul „Sinodul de la Ferrara-Florența” (1438-1439) iar în anul 1937, sub îndrumarea aceluiași mare dascăl și ierarh va obține titlul de doctor în teologie la Facultatea din București în urma susținerii lucrării cu titlul „Răscumpărarea în Sfânta Scriptură și în operele Sfinților Părinți”. Atât teza de licență de la Paris cât și cea de la București au primit calificative maxime. Între anii 1930-1934 a fost asistent onorific la catedra de Liturgică și Pastorală iar între 1934-1937 la catedra de Teologie Dogmatică și Istoria

Religiilor. La aceeași catedră va fii asistent titular până în 1945 când va fii numit, prin concurs, profesor agregat la disciplinele Dogmatică și Simbolică. În luna decembrie a anului 1948 va fii numit profesor titular la aceeași catedră în cadrul Institutului Teologic Universitar din București unde va funcționa până la data de 1 septembrie 1973. După pensionare va activa ca profesor consultant pentru studenții care urmau cursurile de doctorat.

Adevărat trăitor și teolog cu merite deosebite în ceea ce privește Teologia Dogmatică românească, dascăl emerit al Facultății de Teologie din București, profesorul Nicolae Chițescu a rămas în memoria teologilor români prin studiile sale simbolice de o importanță deosebită dar și prin aceea că a format mulți teologi, fii de suflet, care au ajuns ulterior mari personalități teologice. Competența și

seriozitatea teologului nostru se remarcă ușor și din avizarea lucrărilor de doctorat ale Mitropolitului Nicolae Mladin, ale părinților profesori Dumitru Popescu, Constantin Galeriu, Ilie Moldovan, Ioan Ică și Ștefan Sandu precum și a multor alți teologi. Dintre teologii români care au studiat îndeaproape și au scris despre profesorul Nicolae Chițescu amintim pe părintele profesor doctor Ștefan Sandu, părintele profesor doctor Ioan Tulcan, părintele profesor doctor Valer Bel și părintele profesor doctor Cristinel Ioja. Activitatea și opera profesorului doctor Nicolae Chițescu au fost expuse pe scurt și în unele articole biografice și bibliografice închinat profesorilor de teologie de la Facultatea de Teologie din București.

Pr. Cristian RĂDULESCU

Examenul de Disertație la Facultatea de Teologie din Arad, Promoția 2016

Absolvenții programului de studii teologice masterale: *Pastorație și viață liturgică* din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad și-au susținut examenul de disertație, în ziua de 8 iulie 2016. Astfel, la acest examen s-au înscris 23 de candidați, dintre care 2 din promoția anterioară, examinarea constând din prezentarea lucrărilor pregătite sub coordonarea părinților profesori.

La final, în prezența ÎPS Arhiepiscop dr. Timotei Seviciu și a Comisiei, candidații au depus jurământul în capela Facultății. După citirea catalogului și a frumoaselor rezultate obținute, părintele Decan, Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja i-a felicitat pe absolvenți, arătând că „la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad înregistrează în cele două săptămâni scurse până acum trei evenimente majore, amprentate cu o bucurie care ține de solemnitatea actului academic: examenul de licență, o susținere de teză de doctorat, iar acum examenul de disertație, ceea ce arată

faptul că la această instituție, cu o veche tradiție în domeniu teologic, se întregesc studiile universitare, în cele trei forme stabilite de lege”. Prilejul oferit de oficierea slujbei speciale, săvârșite cu ocazia depunerii jurământului, „ne ajută

să înțelegem faptul că actul rugăciunii către Hristos Domnul ghidează întreg demersul nostru de viață și de cunoaștere, prin care El intervine și susține acțiunile noastre, puse în slujba lui Dumnezeu, a Bisericii, a lumii, spre împlinirea

noastră mântuitoare. La final, vă îndemnăm să rămâneți în fidelitate față de Biserica noastră, cât și față de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei, cel care cu atâta dragoste de părinte ne păstorește pe toți și prin rugăciunile căruia fiecare dintre noi rămânem în spiritul tradiției noastre apostolice”.

La invitația părintelui decan, ÎPS Arhiepiscop Timotei a salutat această generație de absolvenți de master, subliniind importanța actului depunerii jurământului „ca unul care vine să întârească ceea ce s-a învățat pe parcursul celor doi ani de studii post-universitare și care să proiecteze un alt fel de parcurs al existenței noastre, în care să împlinim ceea ce am primit prin învățătură, ca să devenim mădulare vii ale Trupului Tainic al lui Hristos-Biserica. Acum, la acest ceas de încheiere, vă felicităm atât pe dumneavoastră cât și pe profesorii acestei școli, pentru efortul depus în osteneala academică, cât și pentru atașamentul față de Biserica pe care cu toții o slujim”.

Pr. F.A.

Un nou doctor în teologie la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad: pcv. arhim. Casian Rușeț

Ziua de joi, 7 iulie 2016, a reprezentat, pentru Școala doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din cadrul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad, un moment special prin aceea că unul dintre cursanții acesteia, Pcv. Arhim. Casian Rușeț, a ajuns la finalul programului de pregătire. Astfel, cercetarea întreprinsă de preacuvioșia sa, pe parcursul celor trei ani, s-a concretizat în teza de doctorat intitulată: *Instanțele de judecată ale Patriarhiei Române în secolul al XX-le-a. Studiu canonic, sub coordonarea PC Pr. Prof. Dr. Constantin Rus*, a trecut prin toate fazele aprobării prealabile, fiind acceptată pentru prezentare în ședință publică. Aceasta s-a desfășurat în Aula Magna a istoricei clădiri a școlii teologice din Arad, în prezența a doi ierarhi, Înaltpreasfințitul dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscopul Aradului și Preasfințitul dr. Lucian Mic, Episcopul Caransebeșului, precum și a Comisiei stabilite prin Hotărârea Senatului Universitar, din acesta făcând parte: în calitate de Președinte pe PC Pr. Prof. Dr. Cristinel Ioja, decanul Facultății arădene, coordonatorul lucrării și referenții de specialitate: PC Pr. Prof. dr. Nicolae Dura și Dna. Conf. dr. Cătălina Mititelu, de la Universitatea Ovidius din Constanța, precum și PC Pr. Conf. dr. Patriciu Vlaicu, de la Universitatea Babeș – Bolyai

din Cluj-Napoca.

Acestora li s-au alăturat mai mulți invitați din Arad, Caransebeș și Timișoara, având în vedere faptul că părintele Casian îndeplinește acum slujirea de secretar eparhial la Centrul Episcopal din Caransebeș, încât evenimentul a căpătat nuanțe de adevărată sărbătoare cu reverberații în întreaga Mitropolie a Banatului.

În deschiderea lucrărilor, părintele decan, în calitate de gazdă, a salutat pe înalții oaspeți, evocând, în câteva cuvinte, bucuria pe care Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad o trăiește acum, prin această nouă susținere a unei teze de doctorat, în contextul dat de tradiția acestei școli teologice, cu rădăcini istorice ce urcă până la începutul secolului al XIX-le-a, dar și a actualității, în care,

slujitorii ei de acum, se înscriu cu bune realizări în peisajul academic și teologic din Patriarhia Română. În continuare, preacucernicia sa a salutat prezența IPS Arhiepiscop Timotei, ceea ce „conferă întotdeauna prestigiu și valoare acestei instituții academice de tradiție”, precum și pe cea a PS Episcop Lucian, „ca unul care a absolvit această școală și cu care păstrează o colaborare strânsă”. Desigur, salutul călduros a fost adresat și celorlalți membri externi ai Comisiei, care „girează prin prezența lor cercetarea de calitate a candidatului, dar care onorează, în același timp, școala noastră”.

A urmat prezentarea lucrării de către candidat, aceasta având următoarea structură: Introducere, cap. I Instanțele disciplinare în spațiul românesc până

la marea unire din Decembrie 1918; cap. II Instanțele de judecată în Patriarhia Română între anii 1925-1948; cap. III Instanțele de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române în perioada comunistă. Statutul Bisericii Ortodoxe Române din anul 1948; cap. IV Schimbări și evoluții în legiurile bisericești cu privire la instanțele de judecată după 1989, lucrarea încheindu-se cu Concluzii, Bibliografie și Anexe. Conform procedurii, a urmat prezentarea referatelor de către membri comisiei, lucrarea fiind apreciată pentru rigurozitatea cercetării și actualitatea temei, fiind încheiată cu deliberarea Comisiei, acordarea titlului de doctor în teologie și cu depunerea jurământului de către Pcv. Arhim. Casian Rușeț.

La final, a luat cuvântul PS

Lucian, acesta evocând câteva trăsături ale personalității candidatului, având în vedere colaborarea strânsă pe care o are cu acesta și care se întinde deja pe parcursul a mai bine de un deceniu, urându-i spor în activitatea sa viitoare de la centrul eparhial dar și la catedră, în atât de importantul domeniu al dreptului bisericesc. Preasfinția sa a mulțumit părintelui decan, părintelui coordonator precum și părinților profesori de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad pentru buna colaborare, nu numai punctual acum, ci și pentru cea dezvoltată de-a lungul timpului.

Părintele decan l-a invitat, apoi, pe ÎPS Arhiepiscop Timotei să adreseze un cuvânt, ca cel în a cărui subordonare duhovnicească se află școala teologică arădeană, pe care o susține și o inspiră. Astfel, ÎPS Sa a evocat contribuția importantă a foștilor profesori ai Academiei Arădene la o bună statornicie canonică a Eparhiei, adăugând felicitări sincere pentru noul doctor în teologie cât și pentru părintele coordonator, în legătură cu cercetarea întreprinsă – una care ne leagă tocmai de această tradiție istorică amintită adineaori.

Părintele Decan a mulțumit, la final, tuturor celor prezenți pentru onoarea făcută Facultății.

Pr. F.A.

ȘTIRI

Slujire arhierescă la parohia arădeană din Calea 6 Vânători

În Duminica a treia după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din parohia Arad – 6 Vânători din Municipiul Arad. Aici Înaltpreasfinția Sa, înconjurat de soborul slujitor, a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Înaltpreasfinția Sa a ținut să fie prezent în această parohie deoarece de curând au fost sărbătorii ocrotitorii acestei biserici, la sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Cuvântul de învățătură al Înaltpreasfinției Sale a fost pus sub titlul „Creație și providență” (cf. citirilor pericopelor duminicii: Rom. 5; Mt. 6), arătând că omul ca și încununare a creației trebuie să conlucreze cu harul lui Dumnezeu. Dumnezeu Însuși are grijă de creația Sa, lucrare pe care o înțelegem prin Pronia sau Providența divină. De aceea și viața omenească reprezintă un echilibru al celor spirituale și materiale, credinciosul dând prioritate lucrării harului divin. Prin jerta Mântuitorului, credinciosul dobândește și adevărata discernere asupra valorilor vieții întregii lumi, a subliniat Chiriarhul arădean.

Totodată, Înaltpreasfinția Sa i-a binecuvântat pe credincioși și pe preotul paroh pentru începerea lucrărilor de reparații necesare la sfântul locaș.

Preotul paroh Gheorghe Pop, în numele credincioșilor pe care-i păstorește, a mulțumit Înaltpreasfinției Sale pentru slujirea și binecuvântarea acordată cu acest binecuvântat prilej de bucurie.

Scurt istoric al parohiei

Parohia Arad-Calea 6 Vânători s-a înființat în anul 1941 datorită faptului că în Arad s-au stabilit credincioși și preoți refugiați din Ardealul ciuntit în urma Dictatului de la Viena, formându-se aici o parohie de sine stătătoare cu circa 400 de familii de creștini ortodocși. Drept locaș de închinare s-a folosit o sala de clasa din actuala Școala Generală din Calea 6 Vânători, până în anul 1948 când școala se separa de biserică, înjghebându-se un mic paraclis într-un imobil. În 1953 vrednicul preot Cornel Mureșan a construit un locaș propriu de închinare, terminat în anul 1959. După aceea s-au construit: gardul de zid și fier în anul 1960, introducerea curentului electric în anul 1962, construirea clopotniței în anul 1970, acoperirea cu țiglă smălțuită în anul 1972, pictarea în fresca în anul 1973. Astfel la 21 oct. 1973 biserica se târnosește, înzestrându-se cu sfinte moaște prin Preasfințitul Părinte Episcop Dr. Visarion Aștileanu, care oficiază aici prima sfințire de biserică după înscăunarea sa. Din anul 1980, biserica trece sub administrarea parohiei Arad-Grădiște, cum era și mai înainte de înființare, preoții făcând slujba prin rotație. Din anul 1994, devine parohie fiind numit preotul Petru Barna de la parohia Arad-Grădiște ca și preot paroh până la ieșirea sa la pensie în 1998. De la 1 martie 1998, preot paroh este pr. Pop Gheorghe. La propunerea credincioșilor din anul 1999 au început pregătirile pentru mărirea lăcașului sfinte biserici când este întocmită documentația tehnică. Lucrările

propriu-zise încep la 1 septembrie 2000 și sunt finalizate în decembrie 2002. Lăcașul a fost mărit cu 11 m, adăugându-se și două abside laterale. Pictura a fost executată în tempera grasă de către Neagu Viorel sub îndrumarea pictorului Pascanu din București. S-a construit o catapeteasmă nouă sculptată în lemn la Târgu Neamț, precum și întreg mobilierul bisericii. În anul 2014 au fost aduse și două candelabre din Grecia. Biserica este construită din cărămidă. A fost târnosită la 16 decembrie 2007 de către I.P.S. Părinte Arhiepiscop Timotei al Aradului.

Casa Parohiei Arad Micalaca Veche II a fost sfințită

În seara zilei de 6 iulie 2016 Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei a săvârșit slujba de sfințire a Oficiului parohial al parohiei arădene Micalaca Veche II, care va fi folosit în perioada imediat următoare găzduirii pictorilor care îmbracă în preafrumoasă haină biserica parohiei cu hramul „Nașterea Domnului”. În cuvântul adresat preoților parohiei și membrilor din Consiliul și Comitetul parohial Chiriarhul a subliniat importanța unui asemenea edificiu pentru viața bisericească, culturală și filantropică a obștii. Totodată Înaltpreasfinția Sa a adus cuvinte de apreciere tuturor celor care au contribuit la finalizarea lucrărilor.

A fost înlocuit, prin donație, acoperișul clădirii, s-a efectuat lucrare de termoizolare exterioară, reparații capitale interioare, la instalația electrică și termică, dotări cu mobilier pentru camere. Întreaga lucrare a fost realizată prin jertfa bunilor credincioși din parohie, sub coordonarea și prin implicarea preotului paroh. Acesta a mulțumit Înaltpreasfințitului Timotei, în numele clerului și credincioșilor prezenți, pentru binecuvântarea adusă casei parohiei ce acum își găsește utilitate spre desăvârșirea strădaniilor la biserica parohială, iar în viitor având să slujească semenii aflați în dificultate.

Festivalul Minorităților din Județul Arad, la Covăsânt – ediția a treia

Duminică, 10 iulie 2016, cu binecuvântarea și în prezența Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului și prin deosebita implicare a preotului paroh Mihai-Octavian Blaj, a avut loc cea de-a treia ediție a Festivalului Minorităților din Covăsânt. Evenimentul din acest an a fost organizat de către Parohia Ortodoxă Covăsânt și Asociația Păstrării Tradițiilor Românești din Covăsânt, în colaborare cu Consiliul Județean Arad prin Centrul Cultural Județean Arad.

Evenimentul s-a desfășurat la Tabăra Ortodoxă de Păstrare și Conservare a Tradițiilor Românești a Parohiei Ortodoxe din Covăsânt începând cu ora 14.00.

Pe scenă au evoluat formații aparținând minorităților evreiești, slovace, sârbe și maghiare din județul Arad, Grupul „Daniel's Brothers” – Comunitatea maghiară din Ghioroc și „Păstrării Tradițiilor” – Parohia Ortodoxă Covăsânt, care au prezentat cântece și dansuri tradiționale din Podgoria Aradului.

Invitat de onoare a fost interpretul de muzică populară Pera Teodorovici acompaniat de formația de tamburași.

Scopul acestui festival este ca minoritățile să fie cunoscute și prin cântece, obiceiuri și dansuri populare tradiționale, încadrându-se într-o manifestare culturală complexă. De asemenea se dorește să se accentueze buna înțelegere între românii din județul

Arad și minorități, indiferent de etnie, având un singur scop, acela de a asigura un climat de pace și de bună conviețuire între aceștia.

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, în alocuțiunea rostită cu acest prilej, a apreciat talentul tinerilor participanți și a amintit despre bunele relații interetnice și interculturale existente dintotdeauna în această parte a țării. Aradului, ca județ de graniță, îi revine datoria de a cultiva bunele relații cu toți cei din vecinătate. La final i-a felicitat pe organizatori și pe toți tinerii participanți.

Domnul Ionel Schlesinger, președintele Comunității evreiești din Arad, a apreciat climatul de pace și respectarea valorilor comunităților etnice din această parte a țării pe care-l oferă biserica sub coordonarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei.

Părintele paroh Octavian Blaj, a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei precum și tuturor participanților la acest eveniment și a menționat faptul că municipiul Arad cât și întregul județ trebuie să privească ca o bogată moștenire culturală întrucât fiecare etnie a contribuit la arhitectura, promovarea valorilor culturale și chiar la dezvoltarea economică a acestei părți de țară.

Cerc pastoral-misionar la Pâncota

Duminică 10.07.2016 s-a întrunit Cercul pastoral-misionar nr. 3 Șiria la parohia Pâncota, prilej potrivit pentru oficierea Tainei Sfântului Maslu de către preoții din Podgoria Aradului, care l-au avut în frunte pe preotul Jidoi Ioan, protopopul Lipovei.

După oficierea Tainei Sfântului Maslu părintele Jidoi Ioan a rostit cuvântul de învățătură, referindu-se la importanța Tainei Sfântului Maslu și la felul în care fiecare credincios participant primește ajutor pe măsura credinței dar mai ales după mila nemăsurată a Lui Dumnezeu.

Preotul Doca Leonard de la parohia Pâncota a susținut tema: Rolul proiectelor naționale bisericești „Hristos împărțit copiilor” și „Alege școala” în viața Bisericii. Referentul a consemnat, faptul că proiectul „Hristos împărțit copiilor” a fost implementat la nivel național după o perioadă în care a funcționat în cadrul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, din vremea în care Preafericitul Daniel Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române era Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Părintele Doca Leonard a afirmat că și la nivel național acest proiect este de succes deoarece se derulează și astăzi în foarte multe parohii. Despre proiectul „Alege școala” referentul a susținut, că a avut un rol decisiv în combaterea abandonului școlar și s-a bucurat de aprecierea tuturor credincioșilor.

La final preotul paroh Dărău Petru a mulțumit părintelui protopop Jidoi Ioan și preoților prezenți dar și credincioșilor, care au venit într-un număr mare Taina Sfântului Maslu.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
Pr. CRISTINEL IOJA
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea_mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.